

BASKETS4LIFE AFRIKA

Zimbabwe og Zambia september- oktober 2016

Med årene udkrystalliseres kvaliteterne og prioriteterne for mig – en nødvendig proces for at tilpasse mig tilværelsens naturlige nedadgående kurve af energi samtidig med en stadig håbeful og fornøjelig tilgang til alt det sjove og vigtige.

Hvad er det væsentlige – hvad er vigtigt at nå?

Hvor må jeg følge alderens svækkelse og begrænse mig?

Hvordan skal jeg nå at rydde op? Hvordan bør og kan jeg give credit til alle de gode mennesker og de kurve jeg har lært af og blevet inspireret af?

Hvordan rydde op i alle de gode minder?

Hvordan skille mig af med alle de vidunderlige kurve jeg har fået samlet sammen uden at de mister deres historie og værd?

I et forsøg på at besvare en del af mine eksistentielle spørgsmål, forene ovenstående elementer og samtidig ære og værne om passionen for flet, opstod en drøm om at flette alle mulige scenarier sammen til en helhed, der både fagligt og menneskeligt kunne glæde mange mennesker.

Baskets4life i Afrika

I ideen om at blande elementerne, indgik planen om at dele mit Afrikanske univers med baskets4life, som jeg anser som fremragende ambassadører for flette kultur. Basket4life har været inspiration og backup til alle de tiltag og ideer, der har været afprøvet i Burkina Faso, Zambia og Zimbabwe. Vi ynder at rejse sammen og være sammen.

Så tanken om at gribe en chance om at tage afsted sammen og lade kurvesalget være udgangspunkt for et større event lå lige for. Alle medlemmer tog del og bidrog med ideer, kraft og saft til Store Pile og Kurvedag, Revival og Final på Vissinggaard Maj 2016. Et event hvor fantasien ingen grænser havde og hvor publikum kunne deltage i 9 forsk. kurser, se udstillingen "Dimensions", møde flettefolk fra nær og fjern, overvære flettedemonstrationer af specialister, spise eminent mad i cafeen, deltage i galla fest med musikalsk underholdning, lave drømmefangere for børn og andre barnlige sjæle og mange, mange andre aktiviteter og inspirationer fordelt på 2 dage.

Alt sammen aktiviteter hvor indtægterne gik ubeskåret til fælleskassen for udgifterne til en Afrikatur på 3 uger.

Imponerende var det at mærke og se og føle den gigantiske opbakning der var fra alle familiemedlemmer, venner og kolleger. Det blev et rigtig godt og mindeværdigt event og alle kurvene fik nyt hjem. De oprindelige intentioner om nærvær, kreativitet og kurv blev til fulde indfriet.

Senere på året kunne vi tage af sted på en 3 ugers rejse til Zimbabwe og Zambia. Vi var 8 ud af 10, som kunne komme af sted. Forinden havde Ane og undertegnede planlagt turen i detaljer og vi holdt mange møder om forberedelse, forventninger, farer og udfordringer.

Flet var selvsagt hoved ingrediensen i turen. Udveksling og indsigt var nøgle begreber i planlægningen. Undervejs på turen førte jeg dagbog, - en del af disse notater følger billederne. Sidst i bogen kommer der udsagn fra hver især af deltagerne, der rummer indtryk og tanker, som måske først kom på papiret efter en grundig fordøjelse af de mange indtryk.

Store Pile og Kurvedag Revival og Final på Vissinggaard

Samtlige kurve blev solgt enten på auktion eller i boderne efter en grundig vask, rengøring og eftersyn.

Pilestalden og hovedbygningen dannede ramme om udstillingen "Dimensions" En udstilling med forskellige temaer og begrænsninger, der bandt kunstværkerne sammen.

Mary Butcher og Elisabeth Borch var gæste udstillere på "Dimensions" sammen med Baskets4life

En del af kurvene fra museet blev solgt dels på Silent Auction, dels Live Auction. Kurvene repræsenterede såvel nutidige europæiske kurvemageres flet, så vel som amatør flet med særlige teknikker, udtryk og finesser.

Afrika 3 uger September - Oktober 2016

22.september:

Efter ankomst i Lusaka og middag hos Tue og Angelika ventede 8 timer i bussen med meget afrikanske scenarier, "I går var en magisk dag – det var som at være i biografen, en sanselig oplevelse udover det sædvanlige" var Mariannes kommentar. Dorte var især fascineret af hytterne – hun vil straks lave én i sin have derhjemme.

Et udbytterigt morgenmøde i Livingstone med mulige scenarier for de mange deltagere.

Det bliver uhyrligt spændende hvor mange, der dukker op i dag i Elephants' Walk og vi har diskuteret hvordan vi skaber det størst mulige samarbejde omkring vores lampeprojekt.

Vores første approach er at se hvem, der er gode til hvad og samtidig lave bunker af forskellige materialer, så man kan vælge sig ind på det, man synes kunne være sjovt. Så må vi se hvad der kommer ud af det og hvilke grupper, der opstår.

Stemningen her til morgen er god, men desværre har 3 ondt i maven – Annette er mest medtaget og hun og Marianne bliver hjemme fra vores bush tur her til formiddag.

Morgenmødet afslørede også hvordan vi alle har gået rundt om selv de sidste par uger og prøvet at forstille sig turen og planlægning og pakning og samvær osv. Jeg føler mig så dejlig tryk i gruppen, og det tror jeg alle gør. Som Marie siger – vi må vise deltagerne i projektet, at vi oplever at 10, der samarbejder bliver 100 fold.

Det ville være et fornemt mål for os udover at stable en udstilling af lamper på benene næste lørdag.

Men først en tur i bushen og se "The Gorge" sammen med Christie Halsted, T&T og Godwill. Det var en varm og dejlig tur om end Anne måtte overgive sig til skyggen i bilen. Annette og Marianne og Anne har været sløje i dag, en rigtig uheldig og ubehagelig start på turen.

Det er godt, vi bor så dejligt, hvor værelser og omgivelser er i orden. Det har været en fin dag. Vi var famlende overfor hvordan vi skulle takle mødet og udfordringen.

Der kom 22 mennesker, halvt af hver køn og de var alle vældig interesserede og imødekommende. Vi præsenterede os alle med fag og navn.

Vi viste billeder af mærkelige lamper og lagde op til at alle kiggede grundigt på de materiale bunker vi havde lavet. Herefter kunne man så kaste sig over ideer og eksperimenter og der kom hul på rigtig mange ideer. – En rigtig god eftermiddag.

Christie Halsted så også ud til at hygge sig, hvilket var dejligt – hun har lagt et stort arbejde i hele projektet. Der er bare så ærgerligt, at hun ikke kan være med i næste uge.

Vi spiste middag på hotellet og udvekslede billeder og tanker fra dagen. Det er virkelig dejligt, at vi er samlet her – oprindeligt skulle vi jo have været fordelt i Christies lille hus og her. Nu er det kassemerolletid, vi skal møde allerede 6.45 i morgen og har en lang dag foran os.

About Baskets4life – Africa

Baskets4life is a cooperative group of Danish weavers, top in their field, committed to cultural development and understanding through imparting their skills in various projects.

Victoria Falls Workshop Members

Ane Lyngsgaard
Anne Folehave
Anne Mette Hjærholm
Annette Balle
Dorte Tilma
Marie Skinbjerg
Marianne Morfensen
Eva Seidenfaden

'Share The Light' Workshop
VICTORIA FALLS, 22-30 SEPTEMBER 2016

Here, in our 'Sharing The Light' workshop, we have collaborated with 21 local (street) artists, through the process of making lamps. We brought with us 6 big lamp frames to use as a base, reusing the main construction, but giving them a completely new look.

Alongside these globe lamps, lots of other innovative lamps and lampshades have been created using recycled materials of all sorts – fabric, yarn, seeds and rufs, even items found at the local dump and Nile crocodile skin offcuts.

We hope you enjoy the light we have brought to Elephant's Walk Artists' and Shopping Village in our collaborative creative workshop.

With thanks to Lemon Ncube for working tirelessly to provide the electrical side to our art lamps.

Victoria Falls Workshop Members

Ronald Mbambo	Ashley Mhlango
TNT Zikhali	Lucia Chatoni
Godwill Ruona	Ruwa Zhuwaki
Sikhumbuzo Zikhali	Milsina Phiri
Providence Zikhali	Sekai Zhuwaki
Ishumael Mhike	Rhoda Dube
Dexter Nyamainashe	Swibe Shoko
Obert Monga	Nkosolathi Nyathi
Maureen Kandanda	Farai Gambe
Innocent Ndlovu	Ndaba Mpofo
Rashid Moyo	

Our Inspiration and Work

Over the last years several members of baskets4life have been heavily involved in projects in Africa, projects that unite weaving and women with the aim of creating a turnover and an income for the women.

It has been an eye-opening experience for us to see how much focusing on craft can develop and unite humanity and we believe baskets4life has a lot to offer. We would like to contribute even more to this dialogue and interaction that from a larger perspective is so important for all of humanity; it is so important for our sense of responsibility as global citizens and as ambassadors representing the oldest craft on earth.

The synthesis of all these actions will expand our conceptions of weaving, art, communication, and our global understanding. We will, as pioneers in Baskets4life and as active teachers and participants in the public debate, become even better ambassadors for cultural development and understanding.

Vic Falls. 23.september.Formiddagen var rigtig god i Ellis walk. Vi lagde ud med morgensang, der var endnu ingen mødt op, men folk kom og nød sangen og næppe havde vi sluttet ,før vi blev applauderet og kvinderne blandt gruppen straks brød ud i en ny sang og sådan fortsatte vekslen mellem os og dem og taget var ved at løfte sig! – Det var en dejlig start og sikke nogle stemmer, de har!

Alle har ideer og arbejder enten sammen eller nørkler for sig, Der er en rigtig god stemning. Jeg tog ud for at hente leje- bil sammen med Anne Mette og oplevede endnu engang langsommeligheden – bilen skulle først køres ind fra lufthavnen, selvom det klart fremgik, at vi skulle hente den downtown. Men det hele lykkedes og vi prøvede at få læst alt det med småt og gøre rede for det der ikke stod i kontrakten, og vi endte med at køre i en kridhvid Toyota Corolla.

Vi fik lukket af for weekenden , spist frokost sammen med Christie og tog så mod Lupane.

Lupane Womens' Centre. Zimbabwe

Anes bil blev stoppet én gang og måtte bøde 10\$ for ikke at have en radiolicens sticker på frontruden – en fuldstændig latterlig måde at komme af med penge på. Det har ingenting på sig, men vi tør jo ikke sætte os op imod dem..... Den bil jeg kører er mere fredet, den er indregistreret i Syd Afrika, så for at beskytte turister, må politiet ikke benytte de beskidte tricks!

En smuk tur i rødbrune farver, kun ganske få træer endnu sprunget ud.

Vi blev modtaget i Lupane med sang, varme og stor imødekommenhed! Det var virkelig rørende. Der var lagt et langt program at sange, præsentationer, taksigelser og gaveoverrækning og det var vidunderligt at sige goddag til alle de velkendte ansigter.

Thandi, der laver mad til os kom med sin fine stråhat og tog lige så hjerteligt imod os.

Vi fik en indsigtfuld snak ved aftensmaden om de store problemer, der er med at motivere kvinderne til at levere flere kurve og til tiden og lære betydningen af deadlines. Dertil kommer alt det besvær myndighederne pålægger eksporten, der skal søges om særlig bevillinger til at eksportere og betalingen udefra skal ske via den statslige bank. Oven i kommer attester til fumigation.

Det er meget besværligt og diskussionen mandede ud i en frugtbar dialog med Marie, som med sin erfaring fra butikken kunne pinpointe de udfordringer, hun havde med at handle med Afrika, så en af konklusionerne var, for Khaya og Maria at gå i en dybere dialog i den tid vi var her for at fremme forståelse og forretningsgang fremover.

Vi besluttede, at fokusere på at klæde de masterweavers, der laver Tjintjana produkter på, så de selv bliver kvalitets kontrollører og ikke overlader det til én af centrets ledere. Det er så vigtigt, at de selv udøver den kontrol med hinanden og tager ansvar for produkternes lødighed.

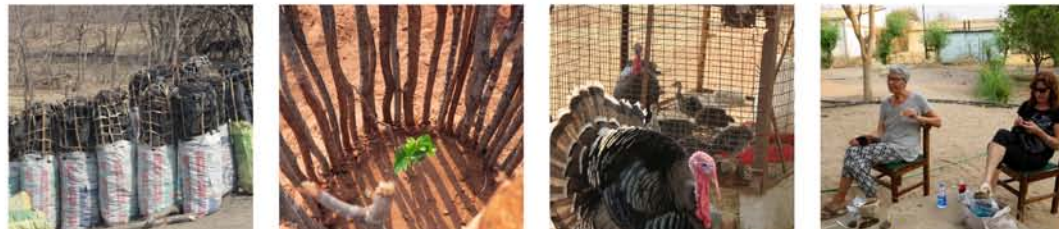
1. SIZE
2. SHAPE
3. DOES THE BASKET STAND PROPERLY?
4. TECHNIQUE:
SPACES - CENTER
RING ATTACHMENTS
RHYTHM - COLOR
SHAPING - CHOICE OF WOOD
SPACES

Vi fik et tiltrængt bad og var målløse og den store forbedring og renovering har været siden sidst: Ny malede toiletter og bad, rindende vand, utrolig ordentligt og fint alle vegne. Det er virkelig en fornøjelse og vi forstod at der er stor fremgang på alle centrets forskellige aktiviteter men selvfølgelig fortsat ikke indtægter nok..... Bubis donation af en vandpumpe har skabt meget store forandringer.

24. September Lupane Womens' Centre

Ane og jeg gik i gang med at gennemgå kvalitets kontrol. Alle andre gik igang med diverse flet.

25. sept.

Sikke en dag – der har været fart på.

Anne, Anne Mette, Dorte og Marie tog på besøg hos forskellige mennesker i bushen, og så Hildegaards nye hus og farmen. Ane og jeg klæde på med møde med de nye kvalitetsfolk, gennemgik et væld af kurve, borede huller, købte masser af kurve, evaluerede turen til Danmark med de implicerede, så på bore hole, som Orbit var vanvittig stolt over og alt er blevet dokumenteret og filmet i alle ender og kanter.

Der er blevet lavet kaos kurve med ilala og ståltråd, looping med ilala, stor papmache form til lampeskærm og hexagonal flet – bare et lille udvalg af den mangfoldighed, der har udspillet sig, de sidstnævnte af Basket4life. Her er en god stemning, men det hele går lige lovlig stærkt.

På vejen tilbage til Vic Falls kørte vi ind ad den loop, som Christie havde foreslået og så The Painted Dog Conservation Centre, som er et museum, der illustrerer de vilde hundes liv og vilkår; de er i stor fare for at blive udryddet. Personalet ledte os videre til et lille craft center i Dede, c 25 km længere inde. De to institutioner hang sammen og butikken her producerede masser curious af høj kvalitet. Ikke mindst var deres kurve af usædvanlig høj kvalitet.

Det var dejligt at gense Marianne og Annette i Vic Falls. Marianne er fortsat lidt slatten, men vi drog straks alle mand ned til Ellis Walk og efter en kort frokost kastede os over de nye opgaver. Mange var mødt op og lokalet summede af aktivitet indtil kl 17. Det er virkelig sjove ting der kommer ud af indsatsen. Marianne og Annette havde søndag morgen været på lossepladsen og havde herlig meget gammelt jern med retur. De sagde det var en rystende oplevelse at være der. Efter sigende dør der en elefant om dagen på grund af indtag fra lossere. Deres afføring er fuld af plastik, bleer, dåser osv, som totalt ødelægger deres system.

27.sept Elephants Walk

Lang dag i Ellis walk. Jeg tullede træt hjem efter frokost og så på vejen vores kurve fra Lupane til salg i " Limited Edition", Jane Parsons butik her i Vic Falls. De andre fandt krokodille og strudseskind i Christies gemmer og fik lavet diverse certifikater til brug for at tage dem hjem. Det koster os 50\$ at få lavet et certifikat, så vi kan tage skind og andre mærkværdigheder med hjem.

Lamperne tegner rigtig fint.

Middag hjemme på hotellet..Det har været en rigtig god beslutning, at vi alle sammen har boet her samlet.

28.sept Vic Falls

Vi havde besluttet at lege turister her til eftermiddag – vi tog alle til Vic falls og nød at se vandfaldene. Der er ikke så meget vand i år, så man ser klippe formationerne meget tydeligt.

Alle er ok i den store fælles gruppe omend trætte. For at holde gejsten oppe har vi tænkt at lave en konkurrence om de 3 mest originale lamper, som hele holdet, dvs alle, skal være med til at udvælge. Det vakte begejstring.

Vi spiste på Ilala lodge , hvor Ane og jeg boede sidst. Den gang var vi så heldige at se en flodhest gå rundt på plænen foran restauranten.

Vi kom i god tid til solnedgang og vores første G&T. Den bekom os godt!

En fortryllende middag, hvor Ane havde tilkæmpet sig et bord helt ned ved hegnet, så vi sad i den mørke Afrika nat med stearinlys og stjernehimme. Vi fik alt mulig slags vildt: Kudu bøffer, krokodille frikadeller, strudse bryst – det var alt sammen utrolig lækkert. Marie fortalte om sine oplevelser i Indien for år tilbage, det var en hårrejsende beretning om akut hospitals indlæggelse, hvor hun svævede på kanten af liv og død

En rigtig god dag!

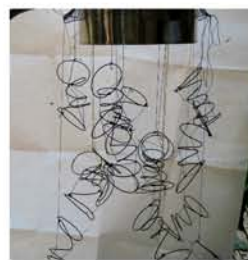
30. Sept Elephants Walk

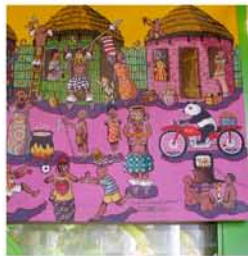
Sidste hånd på lamperne, masser af handel hist og her, Marie og Ane har blandt andet købt de mest originale sammensurier af eventyr og historier lavet af rastafastaen Dexter. Masser af koordinering med billeder og tekst, masser af tid gik med at hænge lamper op. Lemon, elektrikeren knoklede dagen lang med nogle for os helt urimelig primitive el forhold. Vi fik lavet de fineste certifikater til alle deltagere, som de får sammen med en little sun lampe.

1.oktober Elephants Walk

Vi startede med et mere dybdegående morgenmøde, hvor fokus var mere på oplevelser og følelser end på de aktuelle maveonder. En vigtig og nær dialog. De sidste lamper var hængt op, desværre ikke lys i dem alle, men alt i alt så det imponerende ud. Courtney's (Christie H's søster) og Christie' B's indsats med fotos og projekt beskrivelse blev hængt op og alle lamperne var nummererede og klar til afstemningen. Der blev sunget og danset og takket og udvekslet gaver og højde punktet var klart konkurrencen, hvor kvinderne vandt 1. præmie for deres store Ikea lampe og Mændene, der havde samarbejdet om en anden lampe, fil 2. præmien.

Pludselig så jeg Hildegaard fra Lupane kigge sig søgende omkring i Elephants Walk. Vi troede ikke hun kom!

Det var fantastisk at se hende.

Hun var sprudlende på trods af jetlag og 3 ugers hårdt program for womens' entrepreneurship i USA . Det var dejligt at kunne afrapportere vores oplevelser i Lupane og rose hende for alle de fremskridt, der er sket.

Vi skulle alle mødes til High Tea på Victoria Falls Hotel, hun tog med og det var skønt at mødes alle sammen. Vi fik taget det obligate billede foran broen over Zambezi og den storslåede udsigt. Hildegaard kørte den lange tur tilbage til Lupane og vi andre tog hjem for at pakke og spiste den sidste middag på hotellet hvor man må sige, vi har været gode kunder og nydt at være.

2. oktober

Bevin kom med bussen efter at Marianne havde passet på vores bagage med en stor sten for at skræmme bavianerne væk. De er ualmindelig nærgående. I mellemtiden havde jeg fået et nyt taletidskort, så jeg kunne komme i kontakt med folk på Zambia siden. En meget venlig betjent med gevær var utrolig hjælpsom og hjertelig. Vi holdt hånd længe – og det føltes ikke akavet. Det er noget af det jeg har iagttaget hernede, at den fysiske kontakt er så naturlig. Kl 8 var vi afsted og havde en fredelig tur

De første par timer var vejen meget bumpet, men derefter en flydende tur uden problemer. Vi måtte dog konstatere at benzinstationer var lukkede, så der blev fyldt dunke af diesel på fra vejsiden til en overpris. Efter præcis 8 timer rullede vi ind i Mongu og blev hjertelig modtaget af Mr Mundia. 6 personer blev indlogeret på Dolphin Hotel i værelser med bad og aircon – men det viste sig, at der ikke var vinduer i nogen af værelserne, og heller ingen vel fungerende generator, så aircon og lys gik hurtigt. Det må have været en klaustrofobisk oplevelse! Et kæmpe uvejr rasede om aftenen – meget usædvanligt for årstiden. Vandet stod ned i stænger, og det lynede og tordnede. Det kølede hele byen lidt ned. Ane og jeg bor samme sted som sidst i den lejlighed, som Centret råder over.

Det er meget primitivt, ingen rindende vand og power-cuts en stor del af tiden. Vi er flittige brugere af little sun lamper.

Til gengæld er her plads til at vi alle kan mødes og vi kommer til at spise her om aftenen.

3. oktober Mongu

Vi startede med at vente – det gør vi altid, for formalia er, at vi skal mødes med alle de prominente personer, vi overhovedet kan. Det styrker centrets anseelse og giver direktøren Mundia anledning til at komme med sine synspunkter på højeste sted. Vi kan godt se vigtigheden af det ,selvom det er træls at skulle bruge det meste af en dyrebare formiddag på de ting. Men det var også sjovt at opleve, for der bliver sagt kloge ting og der er stor lydhørhed fra alle parter side.

Vi startede nede på Provincial Administration, hvor regeringens repræsentanter sidder og vi mødtes med permanent Secretary og en til, som, jeg ikke kan huske hvem var – meget important people!

Derefter hjem til centeret igen med åbning af workshoppen med District Commissioner, The Major Deputee og en fra noget med climate change. De første havde hver en bevæbnet vagt stående bag sig, der rejste sig simultant med deres mester og gjorde honnør

Så kom vi i gang og vores ordre på 100 kurve var færdig og klar til at blive revurderet. Ane og jeg bruger tiden på at få så mange kurve som muligt løftet til klasse A. De andre fra Baskets4life er startet på et siv kursus, der involverer 30 mennesker. Der er blevet flettet bånd i lange baner, som nu bliver syet sammen til meget fine små tasker og måtter.

5.oktober

Afslutningen blev lidt kaotisk. Den officielle lukning af workshoppen var blevet aflyst – heldigvis!, så der var tilbage at lodde gaver ud, der endte med grin, forvirring og noget jalousi.

Vi ramte ikke helt rigtigt, da en gammel kone fik en lille rejse elkedel, som hun ikke anede hvad skulle bruges til.

Vi har meget katundu med hjem! Aftalen mellem os blev at mødes 5.45, så det blev en tidlig aften.

Mongu 4. oktober

Ane havde via One Step købt læder værktøj til Clement og hans lille virksomhed. Det faldt i meget od jord! Vi fik alle indblik i en lille bitte virksomhed med 6 ansatte, der garver og forarbejder oksehuder på helt gammeldags maner, hvor der kun bliver brugt naturens egne materialer.

Dorte fik straks lavet et par sandaler, der lige passede hende, Clement har et meget åbent blik for al nytænkning.

Vi blev spurgt af Nawa om vi ville med ud til en landsby 15 km væk for at afslutte et begynderkursus, der havde fundet sted i Mumwas regi. Jeg sagde først ja, så nej (Ane syntes vi havde for travlt), så ja efter at Mundia havde overtalt os af hensyn til stedets renommé, vores internationale status og den motivation, det kunne have for de implicerede kvinder at vi troppede op. Det endte med at hele flokken tog med plus nogle stykker til. Det viste sig så, at vi først skulle hente en fyr fra Forest Department. Han holdt til helt ude ved lufthavnen og vejen derud var lige ved at tage livet af bussen. Vi skummede af raseri over at skulle bruge så meget tid på at hente ham, (han havde oven i købet en bil selv) for så at køre tilbage til centrum og 15 km mod syd. Vi følte os taget ved næsen, vores bus skulle pludselig bruges til offentlig transport og vores kostbare tid ikke blev respekteret. Det var ikke gennemsigthed i den handling. ØV!

Men selve besøget var en oplevelse. Vi blev modtaget med sang og dans, taler. Jeg kom til at spørge om klimaforandringer og deres indflydelse på landsbyens liv. Det tog 20 minutter at svare på og der blev hvislet fra vores rækker, at jeg ikke skulle stille flere spørgsmål!

Kvinderne havde lært at lave koste og brodere bibelske slogans på hirsestrå. Kostene var fine, jeg vil undlade at kommentere væg ophængene....

En vidunderlig ældre kvinde lavede en sketch om tilknytningen til centret, hun var et nummer for sig. Vi fik at vide, at hun var søster til landets 1. Sundhedsminister. Hun virkede skør, men jeg tror faktisk hun var en klog kone.

Vi hastede hjem – turen havde allerede taget alt for lang tid og vi følte, vi svigtede vores kursister, og at vi var lokket ud på noget som måske ikke rigtig vedkom os.

6. OKTOBER - AFGANG TIL MUKAMBI

Bevin, vore chauffør sov over sig (sleep is sleep....) , så vi kom lidt senere af sted end beregnet (Africa time). Vi fik stuvet bussen fuld. Marie var pakkemester og der er nu ét sæde til hver i den 23 mands store bus! Vi blev sunget ud af gården og varme følelser fra alle sider. Det bliver forhåbentligt et langvarigt fællesskab mellem Baskets4life og Mumwa Craft Ass. Mr Mundia har stor tiltro til os og vise versa. Det kunne være en stor drøm der kunne gå i opfyldelse, hvis vi kunne være med til at løfte visionen for Western Province på sigt- intet mindre!!

En fredelig bustur – trist at se det lille kurveudsalg i Kaoma brændt ned til grunden på gr. af dårlige elinstallationer. Det er vigtigt at få det outlet op at stå igen. Gad vide hvor de penge skal komme fra.

Desværre kom Bevin til at køre for langt, så vi blev forsinket endnu en times tid.

Men nu er vi her på Mukambi Lodge og her er bare bedårende, smukt, vildt, fascinerende og sjælefredsgivende. Frokost med udsigt over Kafue River, en lur og en fortryllende tur på floden med krokodiller, kolde drikke og flodheste. Endnu en solnedgang af de usædvanlige: båden trak striber i vandet, det blev gyldne, røde og blå – helt fantastisk! Dejlig middag på terrassen og udsigt til spændende aktiviteter. Stemningen er høj og vi er klar til et nyt og sidste kapitel på denne tur.

7. oktober Mukambi

Vi blev vækket 5.30 – det er codex ved gamedrive og vi blev sejlet over floden og kørt rundt et par timer i nationalparken. Vi så ikke så forfærdelig mange dyr, men skønt er det at køre rundt. Jeg må nu alligevel indrømme, at jeg blundede lidt. Marie, Anne Mette, Marianne og jeg tog på fisketur om eftermiddagen og nød det stille vand og sad fredsommeligt og fiskede omgivet af nysgerrige flodheste, der undertiden kom faretruende nær, syntes vi. Vi fangede to fisk på en klump kød med krog – ikke noget med blink. Det var en magisk tur hvor opmærksomheden på flodhestene var, som at blive opslugt af en film. Fisken vil vi få serveret senere. De andre havde været på gamedrive og havde set alt muligt spændende og var helt høje.

Rigtig god snak om Baskets4life fremover –vi fik i hvert fald sat nogle tanker i gang om hvad, der kunne ligge forude. Men jeg tror, vi alle er så fyldte lige nu, at nye tiltag ikke kan fremstå klart. Vi fejrede Mariannes kommende 60 årsdag med kurv, taler og fødselsdagskage, der blev serveret med dans og sang af personalet. Alle gæster gratulerede og vi gik øre og møre i seng.

9.oktober Mukambi

Sidste dag på denne rejse, der har været så mættet med indtryk.

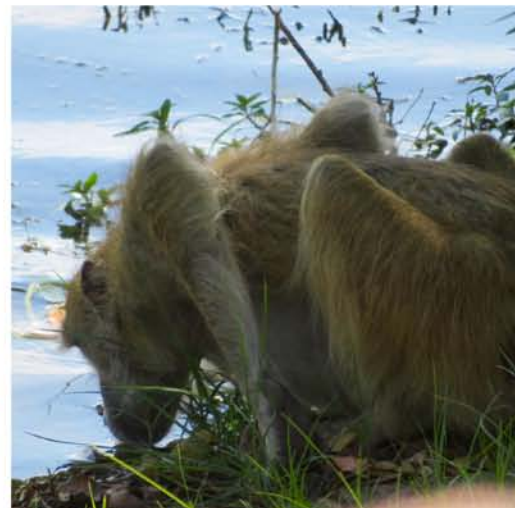
Vi tog på en sidste flodtur og var så heldige at se en leopard på bredden. Anne spottede den og vi nød at se det fantastisk smukke dyr. De 3 dage på Mukambi har været en lise for sjælen samtidig med de adrenalin chok man får, når man kommer lige lovlig nær på flodheste eller krokodiller..

Vi kørte som en ægte afrikansk bus med katúndu til Lusaka. Vi havde lige akkurat plads til os selv i den 23 personers store bus.

Vi spiste frokost på Sugar Bush farm, hvor mange ikke kunne dy sig for at købe en af de lækre tasker, man kan få dér. Så videre til Nzito for at aflevere kurvene og gøre de sidste indkøb af trævarer, som de er gode til at lave.

Vi landede hjemme i Foxdale, spiste en ostemad og fik sagt ordentlig farvel med en runde, der opsummerede indtryk fra turen. Indtrykkene var mange. Ordene fantastisk, overvældende, utroligt og professionelt gik igen igen.

Ane og jeg drak lidt for meget vin på terrassen og gik glade i seng.

Udsagn efter Hjemkomsten

Bus turen fra Lusaka til Vic Falls:

Fra bussen havde vi rig mulighed for at opleve det fremmedartede landskab og folkeliv: - Vi har oplevet et meget tørt landskab, hvor der kun er frodighed, hvor der vandes, om det er sukkerrørsmarker eller små indhegnede køkkenhaver. Set gadesælgere af enhver art, som solgte tomater, bananer, kul, høns, kurve, tøj m.m. Interimistiske værksteder med reservedele af enhver art, frisører, slagtere og meget andet. Kunne have været skønt at kunne tage flere billeder tæt på, men vi strøg afsted i bussen. Landet var vanvittigt tørt og ofte afbrændt - sikkert for at få det nye græs frem. Jeg hyggede mig med at iagttage de smukke silhuetter af træernes kroner, mange uden blade, andre med lysegrønne forårsskud. De fantastiske træer med lilla og højrøde blomster som lyste op i landskabet.

23 sept: Vi ankom til Lupane Womens' Center og fik en meget hjertelig velkomst. De var midt i dagens dans/samling og vi deltog i cirklen og prøvede at få styr på fodtrinene.... Der var officiel velkomstsang i den smukke indergård, her var der en særlig dans til hver enkel af os, hvor vi fik overrakt en kurv. Rørende og smukt. Søndag d. 25 sept. ved Lupane.... vi var 3 steder i bushen for at se hvordan de bor i de små traditionelle hytter. Skønt at komme tæt på nogle af de hytter vi kun havde set på afstand fra bussen. Der var fine runde lerklinede hytter i farverne fra jorden omkring. Vi så en ældre dames køkken med rum / hylder i væggen lavet af leret og med kulørte kinesiske blikkalkener.

Kursus i Mongu d. 3. okt.

Jeg havde set frem til at undervise i Mongu med spænding og måske lidt bekymring for hvordan det ville gå.

Men det var så skønt at komme igang efter de lange forberedelser med de prominente gæster. Jeg nød rigtig meget at komme lidt tættere på folk og mærke den glæde og taknemmelighed der generelt var blandt kursisterne. Vi kunne måske hjælpe dem til at tjene lidt ekstra ved brug af enkle materialer. Tilbage på centeret startede en længere seance med 3 fine gæster, 2 af dem med bevæbnede vagter, som rejste sig samtidigt med deres overordnede når der skulle holdes taler.

Der blev takket hele vejen rundt, men også givet en opsang/opstrammer til kursisterne om vigtigheden at dele viden og uddanne sig.

Fornuftige ord men langtrukket og vi svedte tran og var ivrige efter at komme igang....Efter en te pause kunne vi omsider begynde undervisningen. Vi havde besluttet at lære dem at udnytte en simpel tre- flet på forskellige måder. Det var nogle dejlige timer, med masser af begejstring. 42 energiske kursister + yderligere 4, som ankom den sidste time. De havde rejst 2 dage for at komme frem!

For mig er turen blevet et billede på vores fantastiske gruppe.

Vi består af mange meget forskellige kvinder, men på denne tur viste vi virkelig vores format. Vi var meget professionelle på den måde, at vi ikke hang i bagateller men hele tiden tænkte konstruktivt fremad på trods af sygdom og møder med meget fremmed. Vores værrelsesrotation var en god beslutning, for det gjorde at vi var åbne for hinanden og vi kunne ikke nå at skabe ekstra tætte relationer. Jeg synes vi var kolleger/venner i aller bedste betydning. Jeg oplevede ingen snakken i krogene, kun en deling af os selv og vores tanker.

For mig var det meget befriende at dele mit Afrika univers med jer. At se og mærke at I kunne forstå mit engagement i projekterne, og at I syntes det var meningsfuldt. Jeg kunne dele faglige frustrationer og få respons på usikkerheder, så lige nu ville jeg bare rigtig gerne have jer alle med i lommen, når Eva og jeg starter det nye projekt.

Hele forarbejdet med at skaffe penge er en historie for sig, og jeg føler mig privilegeret over at være med i noget, hvor familier, venner og bekendte syntes vores sag var så god, at de ville bakke op om det. Endnu en oplevelse, hvor det at være mange løfter umådeligt. Tak til jer alle og især til dig Eva for at starte processen - at du ville dele kurve, midler, sted og energi. Godt nytår til jer alle, og som Marianne siger, jeg er med på en ny tur. Knus Ane

At rejse med Baskets4life er noget helt specielt. Vi har været mange forskellige steder med flet som tema, men at rejse i Afrika giver så meget ekstra på mange områder. Vi var utrolig heldige og privilegerede at Eva og Ane havde gjort et kæmpe forarbejde med at arrangere og planlægge turen i mindste detalje, hvilket betød at vi kunne nyde og suge til os af oplevelser og indtryk, det var helt vildt dejligt, tak!

Vores samvær, nærhed og trykthed i hinandens selskab er for mig meget værdifuldt.

Vi griner meget, men kan også knibe en tåre en gang imellem og så er vi bare gode til at opleve sammen. Det er klart at vi har en fællesinteresse, flet og kurve, men efter så mange års venskab har vi også udviklet empati for hinanden, vi er gode til at give plads når det er nødvendigt, give støtte og kritik når det trænges.

Når man rejser sammen ,så tæt og intensivt i lang tid er det vidunderligt at opleve at vi som gruppe betyder så meget for hinanden og være en del af den.

Menneskene gir mig så meget. Jeg oplevede ofte, at jeg tænkte, hvordan kan de holde ud at leve så fattigt og samtidig have overskud til at være interesserede i os,være glade og synge og danse.Det er svært at forstå og det tager lang tid at bearbejde indtrykkene . Måske er det derfor jeg bliver helt tryllebundet af landet og menneskene.

Jeg er dybt taknemlig over at have været med og oplevet så meget fantastisk, men håber også vi kan komme på tur sammen igen Afrika er på mange måder et fattigt land ,men rent menneskeligt gir det så meget at opleve det. Både naturen og inden vores kroppe bliver for gamle ! Vores sind er jeg sikker på bliver aldrig bliver for gammel, så der er håb.

Kærlig hilsen Annette

Jeg har lavet et næsten Karen Blixen citat fra Den afrikanske farm, til min træ skitse bog fra turen.

Landskabet her er helt unikt, sparsomt, ingen overflod nogetsteds. Farverne er tørre og brændte som farverne i pottemagerens arbejder. Farvepragt ses indimellem i den svævende, sart blålilla farve i Jacaranda træets blomster, og i en stærk rød blomster krone. Træernes løv er tyndt og let, opbygget på en anden måde end løvet i vores bøgeskove. Kronen vokser i brede vandrette lag og parallelforskydninger. Strukturen giver de solitære, enkeltstående træer en svævende stolt karakter.

Ellers har jeg lavet min tegnedagbog færdig, med små kommentarer på hver side. I begyndelsen var det ret underligt for mig at male en sort/brun hud og ganske anderledes ansigter med trutmund og brede læber, de fantastiske skikkelsers silhuetter.

Dyrene forekom lettere, og så lige at få den sidste morgens solopgang som genskæret i leopardens øjne.!

Kærligst Dorte

Nylig hjemkommet fra Baskets4life's Afrika tur er det nu tid til tilbageblik, på denne fantastiske oplevelse.

Det har været en lang, dejlig vej, at nå dertil.

Vi har holdt laaange møder om event og tur .

Men det har skullet til, for at få alt til at klappe og spille sammen.

Turen til Afrika var fantastisk. Der blev ikke sparet på kræfterne og i 40 graders varme er det hårdt arbejde.

Mødet med det afrikanske folk er vidunderligt og deres kultur er meget inspirerende. Jeg har været i Afrika før og set fattigdom , beskidte byer , håbløshed; men netop det afrikanske folk har en evne til at finde smilet frem, som ingen andre steder i verden jeg har været.

Vores forskellige workshops og event i Afrika var spændende og jeg håber det gjorde en lille forskel. Jeg vil meget gerne handle med Afrika og finde spændende sager til min forretning i Lyngby. Det er prøvet før og hver gang er jeg stødt ind i problemer. Feks Du hører aldrig igen fra dine afrikanske kontakter. Du kan ikke overføre penge.

Varerne kan ikke komme ud af Afrika.

O.s.v o.s.v

Men her i julen 2016 kun 2,5 måned efter hjemkomst ser det ud til at lykkes. Det vil være skønt at pakke varer ud fra Lupanes Womencenter og få en strøm af varer derfra mange år frem i tiden. Vores Lampeprojekt i Victoria Falls var et møde med kunsthåndværkere og bodholdere . Det var meget inspirerende og jeg fik et kreativt skub i den rigtige retning. Jeg glæder mig til at arbejde videre med lamper og ideer derfra.

Sumrasumarum.

Det bedste ved turen.

Er at vi piger fra Baskets4life er sammen.

Vores sammen hold er det bedste ved hele eventet / turen. Lige fra alle møderne inden. Den vidunderlige weekend i maj hvor vi samlede ind til turen. Min familie Keld, Anna og Jonas var med som hjælpere. Og fik her en skøn oplevelse og et indblik i min anden verden. Det varmer mig om hjertet at tænke på det.

Mødet med de andres familier i weekenden og ikke mindst Evas familie i Afrika hvor vi også blev modtaget hjerteligt.

Og hvordan kan det lade sig gøre at 10 damer fungerer så godt sammen? Det har jeg spekuleret meget over; Og analyseret lidt:

Marianne: Hjertelig og betænksom

Eva: Kommunikerende og nærværende

Dorte: Finurlig og nysgerrig

Anne Mette: Dygtig og grundig

Ane : Kritisk og arrangerende

Annette: Stædig og insisterende

Anne Honore: Påpasselig og omstændig.

Anne Folehave Ligetil og retfærdig

Hanne. Folkelig og fornøjelig

Marie: Praktisk og energisk.

Nå alle disse egenskaber flettes sammen . Ja så bliver det en smuk solid kurv .

TAK

Marie Skinbjerg

Uddrag af dagbogsnotat fra mandag den 26. september 2016

Det er blevet mandag morgen og vi har været afsted i en uge. Annette og jeg er stadig i Vic. Falls, de andre er i Lupane hen over weekenden. Annette og jeg har valgt at blive her, fordi vi den første aften var så overvældet af dette lille åndehul, der på helt utrolig vis holder Afrika ude bag høje mure, at vi helt glemte vores ellers meget indøvede sætning "boil it, cook it, peel it or forget it". Vi spiste en skøn salat til aftensmad og det kostede 48 timer på langs. 48 timer hvor jeg var forfærdelig glad for at være her og ikke ude i bushen.

Det er stadig mørkt uden for da vækkeuret ringer. Vi er hurtigt i tøj - meget mere tøj end vi har haft på den sidste uge. Lange bukser, langærmede bluse, lukkede sko, handsker, mundbind - og stok. Vi bliver hentet ved solopgang i en rusten pickup spændt af T&T og en af hans Rastafari venner. Annette får plads i førerhuset og jeg sidder på ladet. Det sidste jeg ser da vi kører ud fra vores fine hvide, frodige, lækre Lodge og ud i Afrika er den søde hvide receptionist der står måbende og kikker efter os.

Jeg har fortalt hende at vi skal på lossepladsen og finde materialer, men jeg tror hun tillagde den besked sproglige misforståelser

Og der sidder jeg på ladet af en gammel pickup og bumlede ud af de røde grusveje mens solen stod op. Jeg er fuldstændig overvældet og lykkelig - tænk at opleve dette. Vi kører ud til den lokale citydump for at samle brugbare materialer til vores kommende lampeprojekt.

Det er en utrolig oplevelse og helt sikkert ikke noget turister i området oplever. Det der gør allerstørst indtryk på mig er de mange, mange elefantlorte som ligger over hele området. Mange af klatterne er helt friske og de er fulde af plastik. Plastikposer, en babyble, dele af plastflasker mm.

Der er ikke penge til at hegne lossepladsen ind, så de vilde dyr - især store flokke elefanter kommer her om natten og leder efter føde. Elefanterne er på lossepladsen om natten og går ud i bushen om dagen, men de bliver syge af at spise plastik og vi får fortalt at der i gennemsnit dør en elefant hver nat af "plastikforgiftning".

Vi hilser også på folk som bor i skraldet - de har ingen ting - kun det de finder i skraldebunkerne. En samler glasflasker og filer dem over med en ståltrådsmundsav, så det bliver til drikkeglas. Glassene forsøger han at sælge nede i byen. Han sover på en gammel papkasse på jorden under en busk uden blade. Jeg giver ham 2\$ som tak for at have vist os hvordan han arbejdede og han græder og takkede Gud fordi vi er kommet.

4 timer senere sidder Anette og jeg nyvaskede og rene og spiser English breakfast med det hele på terrassen, mens vi iagttager 8 sorte mænd og kvinder i kakifarvede uniformer der fejrer stierne, river nedfaldne blade fra græsplænerne, ordner swimmingpoolen, ordner værelser og bære tunge kufferter til og fra når nye gæster kommer til eller tager afsted. De er heldige - de har et job.

Jeg føler mig også virkelig privilegeret og heldige over at opleve alt dette. Men det er også overvældende - jeg er ikke vant til hele tiden at træde ind og ud af så forskellige virkeligheder.

Marianne

Jeg er så privilegeret at være en del af denne gruppe af fantastiske kvinder. Inden for de sidste par år har vi planlagt en rejse til Afrika.

Det er selvfølgelig en stor fordel, at Eva og Ane er så erfarne i at rejse i Afrika, hvilket uden tvivl har gjort nogle ting lettere for os alle som gruppe. Samtidig gav det os en mulighed for, at arbejde sammen med de mennesker, som er en del af de flette projekter som der er gang i både i Zambia og Zimbabwe.

At møde disse mænd og hovedsagelig kvinder, syntes jeg var utrolig dejligt. Det gav indblik i hvordan livet leves og overlever trods stor fattigdom.

At møde så meget venlighed, hjælpsomhed, nysgerrighed og så store smil, det var en stor overraskelse og glæde at opleve.

Slående er det også, at der er så enorm forskel på hele mentaliteten. Hele samfunds strukturen er jo så forskellig, fra det vi kender her hjemme fra. Det kræver en anden tænkning og forventnings moderering.

Det var så dejligt at vi havde vore egen mini bus, som bragte os fra sted til sted, under disse ture så vi det meget tørre landskab, de fantastisk flotte ler huse, nogle med nogle meget flot dekorerede vægge og tage. Mennesker som er i stand til, at se muligheder i hvad som helst, som andre måske vil købe. Den ene lille bod efter den anden. Hele familien under træets skyggefulde krone, afventende kunder og dermed indtjening. Det kan godt være svært som dansker, at se den tilsyneladende megen passivitet. Den er der nok mange grunde til, bl.a. varmen, som selv en Afrikaner kan finde for meget. Næring nok, er jo også et krav hvis man skal kunne bestille noget.

De tre uger gik forrygende hurtigt, jeg kunne sagtens have brugt meget mere tid der, dog må jeg sige at varmen var en stor udfordring for mit vedkommende. Det var fantastisk, at vi arbejdede sammen med de kurvemagere og gade kunstnere, som lever i deres respektive lande. Det var dejligt at se, at de projekter der er iværksat virker og gør noget på et plan hvor man kan se at det virker.

At slutte af med fridage og safari ture ud i Kafue Nationalparken, det var forrygende. En fin måde lige at fordøje de øvrige indtryk, som var enormt mange og tankevækkende.

En fantastisk oplevelse, som har gjort mig meget rigere.

Kh Anne

Set i kølvandet af turen:

Jeg synes alle målsætninger og drømme blev indfriet, jeg synes vi oplevede så meget solidaritet, så meget varme, så meget loyalitet, så meget betænksomhed, så meget omsorg, så meget menneskelighed, så meget imødekommenhed, så meget kreativitet, så meget flet, så meget samarbejde, så meget kultur, så meget indsigt, så meget skønhed og så meget venskab.

Hvad kan man ønske sig mere....

Kærligst Eva

En fornøjelse at sætte ord og billeder sammen til minde om vores forrygende tur.

Eva

